

Sdělení

Datum: 25. října 2016

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

Komu: Generálním autoritám; územním
sedmdesátníkům; presidentům kůlů, misií
a okrsků; biskupům a presidentům odboček;
členům rad kůlů a sborů

Zasílá: Výkonná rada kněžství a rodinných záležitostí (801-240-2134)

Věc: Duchovní péče o lidi s přitažlivostí k osobám stejného pohlaví

Jednotlivcům, rodinám a členům rad sborů jsou nyní k dispozici následující aktualizované zdroje týkající se přitažlivosti k osobám stejného pohlaví:

- Článek „Same-Sex Attraction“ [„Přitažlivost k osobám stejného pohlaví“] v oddíle Gospel Topics na stránkách LDS.org (viz příloha)
- Učení Církve (viz příloha)
- Často kladené otázky (viz příloha)
- Stránky Mormonandgay.lds.org, dostupné v angličtině
- Ministering Resources (ministering.lds.org), dostupné v 10 jazycích pro členy rad sborů a kůlů prostřednictvím aplikace Zdroje pro vedoucí a referenty na stránkách LDS.org.

Tyto materiály si lze projít během schůzek rady kůlu či sboru.

Přitažlivost k osobám stejného pohlaví

25. října 2016

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

Z oddílu Gospel Topics [Témata z evangelia] na stránkách topics.lds.org:

Výraz „přitažlivost k osobám stejného pohlaví“ označuje citovou, fyzickou či sexuální přitažlivost k osobě téhož pohlaví. Vnímání přitažlivosti k osobám stejného pohlaví není u každého stejné. Někteří mohou pociťovat přitažlivost výlučně k osobám stejného pohlaví, jiní mohou pociťovat přitažlivost k osobám obou pohlaví.

Církev rozlišuje mezi přitažlivostí k osobám stejného pohlaví a homosexuálním chováním. Ti, kteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo se označují za gaye, lesby či bisexuály, mohou uzavírat s Bohem smlouvy a dodržovat je a zapojovat se plně a způsobně do dění v Církvi. Když se někdo označuje za gaye, lesbu či bisexuála nebo pociťuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví, není to hřích a nebrání mu to zapojovat se do dění v Církvi, mít povolání nebo navštěvovat chrám.

Sexuální čistota je zcela zásadní součástí Božího plánu pro naše štěstí. Sexuální vztahy jsou vyhrazeny pro muže a ženu, kteří jsou oddáni a kteří si slíbili naprostou vzájemnou věrnost. Sexuální vztahy mezi mužem a ženou, kteří nejsou oddáni, nebo mezi lidmi stejného pohlaví porušují jeden z nejdůležitějších zákonů našeho Otce v nebi a brání nám v cestě věčného pokroku. Ti, kteří porušují zákon cudnosti, ať již mají jakoukoli sexuální orientaci, se mohou smířit s Bohem skrze pokání. Jakožto následovníci Krista se bráníme nemorálnímu chování a snažíme se stát takovými, jako je On. Usilujeme o vedení Svatého Ducha a o pomoc Spasitele, který ví, jak nám pomoci, když jsme pokoušeni. (Viz 1. Korintským 10:13; NaS 62:1.) Pokud se poddáme sexuálním pokušením a porušíme zákon cudnosti, můžeme činit pokání, získat odpuštění a těšit se z plného společenství v Církvi.

Možná přesně nerozumíme tomu, proč někteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví, ale pro některé je to velmi složitá realita a součást lidského prožívání. Spasitel Ježíš Kristus dokonale rozumí každé těžkosti, kterou zde na zemi zažíváme, a můžeme se k Němu obracet, abychom našli útěchu, radost, naději a směr své cesty. (Viz Alma 7:11–12.) Bez ohledu na to, jakým výzvám můžeme v životě čelit, jsme všichni děti Boží a zasluhujeme si, abychom se k sobě navzájem chovali laskavě a se soucitem. (Římanům 8:16–17.) Když vytváříme prostředí, v němž druhým pomáháme, pěstujeme jeden k druhému pravou lásku a empatii a těžíme ze spojení různých náhledů na věc a víry.

Ze stránek mormonandgay.lds.org.

Bůh miluje všechny své děti

Nic tak plně nedokládá hloubku a dosah Boží lásky než ochota Boha obětovat svého Syna, abychom my, Jeho děti, mohly překonat smrt a přijmout nabídku věčného života. „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3:16.) Nic nevyjadřuje lásku Ježíše Krista lépe než Jeho ochota položit vlastní život, aby usmířil hříchy lidstva, vynahradil veškeré utrpení a nespravedlnost a zlomil pro všechny pouta smrti. (Viz Alma 7:11–13.) „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ (Jan 15:13.)

President Dieter F. Uchtdorf popsal v proslovu na generální konferenci v říjnu 2009 Boží lásku takto: „Bůh nehledí na zevnějšek člověka. Myslím si, že mu ani za mák nezáleží na tom, zda žijeme v zámku nebo v chatě, zda jsme krásní či nehezcí, slavní nebo zapomenutí. I když jsme neúplní, Bůh nás miluje úplně. I když jsme nedokonalí, On nás miluje dokonale. I když si můžeme připadat ztracení a bez kompasu, Boží láska nás zcela objímá.

Miluje nás, protože je naplněn nekonečnou mírou svaté, čisté a nepopsatelné lásky. Nejsme důležití pro Boha kvůli svému životopisu, ale proto, že jsme Jeho děti. Miluje naprosto každého.“ („Láska Boží“, generální konference, říjen 2009.)

Bůh nás všechny miluje. Miluje ty, kteří jsou jiné víry, i ty, kteří nemají víru žádnou. Miluje ty, kteří trpí. Miluje bohaté a stejně tak i chudé. Miluje lidi každé rasy a kultury, sezdané či svobodné, i ty, kteří pocítují přitažlivost k osobám stejného pohlaví či kteří se označují za gaye, lesby či bisexuály. A Bůh od nás očekává, že budeme následovat Jeho příklad.

Je nám přikázáno milovat Boha a jeden druhého

„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší mysli své. To jest přední a veliké přikázání. Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Matouš 22:37–39.)

„Totož jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.“ (Jan 15:12.)

Lásku k Bohu projevujeme tím, že dodržujeme Jeho přikázání (viz Jan 14:15), a tím, že máme rádi jeden druhého (viz Jan 13:34). Pokud některý člen vaší rodiny nebo někdo z vašich přátel pocítuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo se považuje za homosexuála, mějte ho rádi. President Henry B. Eyring poznamenal:

„Přejete-li si zůstat nablízku někomu, kdo je vám drahý, ale od koho jste odloučeni, víte, jak to udělat. Našli byste způsob, jak si s ním promluvit, naslouchali byste mu a našli byste možnost, jak pro sebe navzájem něco udělat. Čím by to bylo častěji, čím déle by tento stav trval, tím více by se prohlubovalo pouto náklonnosti. Pokud by většina daného času uplynula, aniž bychom hovořili, naslouchali nebo konali, ono pouto by se oslabilo. Bůh je dokonalý a všemohoucí, a vy a já jsme

smrtní. Přesto je to náš Otec, miluje nás a nabízí nám stejnou příležitost přiblížit se Mu, jakou by nám nabídl laskavý přítel. A vy tak učiníte velmi podobně: budete hovořit, naslouchat a budete konat.“ („To Draw Closer to God“, generální konference, duben 1991.)

Lásku k Bohu projevujete tím, že máte druhé rádi a sloužíte jim. „A vizte, říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti moudrosti; abyste se naučili, že když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“ (Mosiáš 2:17.)

Co to znamená mít rád jeden druhého? Láska pečuje o druhé. Láska naslouchá. Láska druhé přijímá. Láska povzbuzuje a inspiruje. Láska je jádrem toho, co z nás dělá lidské bytosti, neboť jsme děti Boží a „Bůh láska jest“. (1. Janova 4:8.) Při Poslední večeři Spasitel znovu zdůraznil: „Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:35.)

Příkázání mít rád jeden druhého zahrnuje i ty, kteří nenahlízejí na svět tak jako my. Starší Dallin H. Oaks vysvětlil: „V životě se musíme v mnoha vztazích a situacích vyrovnat s odlišnostmi. Kde je to nezbytné, nemáme v těchto odlišnostech popřít nebo opustit své stanovisko, ale jako Kristovi následovníci máme žít v pokoji s těmi, kteří nesdílejí naše hodnoty nebo kteří nepřijímají učení, na němž jsou založeny. Otcův plán spasení, který známe díky prorockému zjevení, nás přivádí do podmínek smrtelnosti, kde máme dodržovat Jeho příkázání. K tomu patří chovat takovou lásku k bližním z odlišných kultur a náboženství, jakou chová On k nám. Jak učil jeden z proroků Knihy Mormonovy, musíme se tlačit kupředu a mít ‚lásku k Bohu a ke všem lidem‘ (2. Nefi 31:20).“ („Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, generální konference, říjen 2014.)

Božská láska neomlouvá hřích – „já, Pán, nemohu pohlížeti na hřích se sebemenší mírou shovívavosti“, ale dychtí po tom, aby mohla odpouštět – „nicméně tomu, kdo činí pokání a poslouchá příkázání Páně, bude odpuštěno“. (NaS 1:31–32.) Podobně se ani my nemáme vzdávat toho, abychom žili podle Božích příkázání a hájili je, ale chceme-li, aby se v nás v plné míře odrážela láska Boží, musíme mít jeden druhého rádi tak otevřeně a beze zbytku, že se nikdo nebude cítit opuštěný, osamělý ani zoufalý.

Spasitel má dokonalé porozumění pro všechny naše těžkosti

„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdyž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu.“ (1. Korintským 13:12.)

Naše porozumění, jakožto smrtelníků, je omezené. Společně s Nefim můžeme prohlásit, že víme, „že Bůh miluje své děti; nicméně [neznáme] význam všech věcí“. (1. Nefi 11:17.)

Když hledáme odpovědi a směr své osobní cesty, můžeme důvěřovat Bohu a moci spočívající ve smírné oběti Ježíše Krista. Když na sebe Ježíš Kristus vzal hříchy světa, zakusil také každou bolest a strast, jež může kterákoliv lidská bytost zažít:

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.“ (Alma 7:11.)

Pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví nejsou hříchem a my se můžeme rozhodnout, jak budeme reagovat

Církev nezaujímá ohledně příčiny přitažlivosti k osobám stejného pohlaví žádné stanovisko. V roce 2006 starší Dallin H. Oaks prohlásil:

„Církev nezaujímá žádný postoj k příčinám jakýchkoli náchylností nebo sklonů, včetně těch, které se týkají přitažlivosti k osobám stejného pohlaví.“ (Rozhovor se starším Dallinem H. Oaksem a starším Lancem B. Wickmanem z roku 2006: „Přitažlivost k osobám stejného pohlaví“.)

Pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví nejsou hříchem. Starší M. Russell Ballard prohlásil:

„Řekněme si to jasně – v Církvi Ježíše Krista Svätých posledních dnů věříme, že „pociťování přitažlivosti k osobám stejného pohlaví je složitou realitou pro mnoho lidí. Přitažlivost jako taková není hříchem, ale jednání na jejím základě hříchem je. I když se jednotlivci nerozhodují, že tuto přitažlivost budou pociťovat, rozhodují se, jak s ní budou nakládat. S láskou a s pochopením Církve nabízí pomocnou ruku všem Božím dětem včetně [těch, které pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví].“ („The Lord Needs You Now!“ Ensign, Sept. 2015, 29.)

Ačkoli přitažlivost k osobám stejného pohlaví není hříchem, může to být náročná zkouška. I když si člověk tyto pocity možná nevybral, může se přesto zavázat, že bude dodržovat Boží přikázání. Rodič dítěte, které pociťuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo které se považuje za homosexuála, má toto dítě milovat a přijímat. Jakožto společenství členů Církve máme vytvářet společenství, které je k druhým vstřícné.

„A on je zve všechny, aby přišly k němu a podílely se na dobrotivosti jeho; a neodpírá žádnému, který k němu přichází, ... všichni jsou Bohu stejní.“ (2. Nefi 26:33.)

Ti, kteří žijí podle Božích zákonů, se mohou plně účastnit dění v Církvi

„V pravdě jsem shledal, že Bůh [nikomu nestrání].“ (Skutkové 10:34.)

Bůh slibuje, že budeme-li poslušni Jeho zákonů, získáme věčnou radost, a On své sliby vždy dodržuje. Není pochyb o tom, že lidé, kteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo se označují za homosexuály, mohou uzavírat s Bohem sliby a dodržovat je. Mohou kráčet v Jeho světle. Mohou se plně účastnit dění v Církvi.

„Pokud členové pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví, ale nezapojují se do žádného homosexuálního chování, vedoucí je mají podporovat a povzbuzovat v jejich rozhodnutí žít podle zákona cudnosti a ovládat nespravedlivé myšlenky. Tito členové mohou obdržet církevní povolání. Jsou-li v každém dalším ohledu hodni a způsobilí, mohou také mít chrámové doporučení a obdržet chrámové obřady.“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6.)

President Gordon B. Hinckley řekl:

„Máme je rádi jako syny a dcery Boží. Mohou mít určité sklony, které jsou mocné a které lze obtížně ovládat. Většina lidí má v různých obdobích života nějaké sklony. Pokud nedělají to, k čemu je tyto sklony nabádají, mohou jít kupředu stejně jako všichni ostatní členové Církve. Pokud porušují zákon cudnosti a morální měřítko Církve, je s nimi zahájeno církevní disciplinární řízení jako s kterýmkoli jiným členem.“ („Co o nás lidé chtějí vědět?“ generální konference, říjen 1998.)

Ať již je situace dotyčného člověka jakákoli, může v současnosti přispívat k dílu Páně a může očekávat, že jeho věrnost přinese tatáž pozháňání, zde i v životě příštím, která Bůh slibuje každému, kdo je podobně věrný. Starší D. Todd Christofferson poznamenal:

„Každý [má] určité dary; každý má talenty; každý může nějak přispět k naplnění božského plánu v každé generaci. V ne právě ideální situaci lze dosáhnout mnoho dobrého, mnoho podstatného – někdy i všeho, co je prozatím nutné. Mnoho z vás dělá to nejlepší, co dokáže. A když se vy, kteří nesete ta nejtěžší břemena smrtelnosti, postavíte na obranu Božího plánu pro oslavení Jeho dětí, jsme všichni připraveni vyrazit vpřed. S důvěrou svědčíme o tom, že Usmíření Ježíše Krista předem počítalo se vším strádáním a ztrátami, a nakonec těm, kteří se obracejí ke Kristu, všechno vynahradí. Nikdo není předurčen k tomu, aby obdržel něco méně než vše, co Otec pro své děti má.“ („Proč manželství? Proč rodina?“ generální konference, duben 2015.)

Zákon cudnosti platí pro všechny Boží děti

Sexuální čistota je zcela zásadní součástí Božího plánu pro naše štěstí. Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů prohlásili:

„První přikázání, které dal Bůh Adamovi a Evě, se týkalo jejich možnosti být rodiči, a to jako manžel a manželka. Prohlašujeme, že přikázání, které Bůh dal svým dětem, aby se množily a naplnily zemi, je stále v platnosti. Dále prohlašujeme, že Bůh přikazuje, aby posvátné moci plození bylo používáno pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou zákonně oddáni jako manžel a manželka.“ („Rodina – prohlášení světu“.)

Sexuální vztahy mezi mužem a ženou, kteří nejsou oddáni, nebo mezi lidmi stejného pohlaví jsou hříšné, porušují jeden z nejdůležitějších zákonů našeho Otce v nebi a brání nám v cestě věčného pokroku.

„Pánův zákon cudnosti znamená nemít sexuální vztahy mimo zákonné manželství a zachovávat v manželství věrnost. Sexuální vztahy jsou přípustné pouze mezi mužem a ženou, kteří byli právoplatně a zákonně oddáni jako manžel a manželka. Cizoložství, smilstvo, homosexuální nebo lesbické vztahy a všechny ostatní nesvaté, nepřírozené či nečisté praktiky jsou hříšné.“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5.)

Ti, kteří porušují zákon cudnosti, ať již mají jakoukoli sexuální orientaci, se mohou smířit s Bohem skrze pokání.

„Nezvizoložíš; a ten, kdo vizoloží a nečiní pokání, bude vyvržen. Ale ten, kdo vizoložil a činí pokání celým srdcem svým a zanechá toho a nečiní toho více, tomu odpustíte.“ (Nauka a smlouvy 42:24–25.)

Ze stránek mormonandgay.lds.org.

Proč používat výraz „přitažlivost k osobám stejného pohlaví“? Proč zkratka nepoužívat slovo „homosexuálové“?

Výraz přitažlivost k osobám stejného pohlaví označuje citovou, fyzickou, romantickou či sexuální přitažlivost k osobě téhož pohlaví. Pokud pociťujete přitažlivost k osobám stejného pohlaví, můžete se rozhodnout, nebo také nemusíte, používat k popisu sebe sama nálepku označující sexuální orientaci. Ať již se rozhodnete jakkoli, přitažlivost k osobám stejného pohlaví je odborný výraz popisující tento prožitek, aniž by bylo nutné nějakou nálepku používat. Na těchto internetových stránkách se používá tento výraz proto, aby zahrnoval ty, kteří se nálepkou označovat nechtějí, nikoli proto, že by popíral existenci identity gaye, lesby či bisexuála.

Proč se na těchto stránkách nemluví o genderové dysforii (poruše genderové identity) nebo o transgenderových otázkách?

Mnoho obecných zásad uvedených na těchto stránkách (např. důležitost toho, že máme druhé přijímat a být k nim laskaví) se týká i Svatých posledních dnů, kteří pociťují genderovou dysforii nebo se označují za transgendery. Avšak přitažlivost k osobám stejného pohlaví a genderová dysforie se od sebe velmi liší. Například ti, kteří pociťují genderovou dysforii, mohou, ale také nemusí, pociťovat přitažlivost k osobám stejného pohlaví, a většina těch, kteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví, si nepřeje své pohlaví změnit. Z psychologického hlediska i z hlediska duchovní péče jsou tyto dvě záležitosti odlišné.

Ptáte se sami sebe, zda jste homosexuál?

Pokud se ptáte sami sebe, zda jste homosexuál, pravděpodobně jste již pocítili přitažlivost k osobám stejného pohlaví a přemýšlíte o tom, jak si tyto pocity vyložit. Sexuální touhy jsou složitou záležitostí a utváří je mnoho faktorů. I když romantická, citová či sexuální přitažlivost může naznačovat sexuální orientaci, neměli byste automaticky usuzovat, že tomu tak je. Sexuální touha může být nestálá a proměnlivá. Pokud si kladete tuto otázku, neměli byste mít pocit, že jste tlačeni nebo překotně hnáni k tomu, abyste ohledně své sexuality učinili nějaký závěr.

Slova mohou pro různé lidi znamenat různé věci; a to, jak chápeme určité slovo, se může v průběhu života měnit. Co pro vás znamená slovo *homosexuál*? Je to pocit? Totožnost člověka? Životní styl? To, jak se slovo *homosexuál* používá, se mění podle toho, jak se mění společnost a kultura. Pokud se označujete slovem homosexuál, může to znamenat, že pociťujete přitažlivost k osobám stejného pohlaví, ale rozhodli jste se, že na základě těchto pocitů nebudete jednat. Nebo možná tato nálepka popisuje, jak se vyjadřujete v oblasti citové, fyzické, sexuální či politické. Pokud chcete vědět, co člověk, který říká: „Jsem homosexuál“, má tímto označením na mysli, prostě se ho zeptejte.

Mám se otevřeně přihlásit ke své sexuální orientaci (provést „coming out“)?

U některých lidí může skrývání pocitů přitažlivosti k osobám stejného pohlaví vyvolávat pocity hanby či negativní vnitřní uvažování. Když se člověk o tyto pocity podělí s důvěryhodným přítelem, může to mít osvobozující a uzdravující účinek. Někteří si ale zpětně přejí, aby chvíli počkali nebo alespoň omezili počet lidí, kterým se otevřeně svěřili, takže toto rozhodnutí nemá být založeno na podlehnutí tlaku, aby provedli veřejný „coming out“ neboli otevřeně označili sami sebe za homosexuála. Pokud se rozhodnete promluvit o svých pocitech přitažlivosti k osobám stejného pohlaví, s modlitbou zvažte, komu byste o tom chtěli říci a jak se o tuto stránku svého života ve smrtelnosti podělíte.

Pokud se rozhodnete podělit se o své zkušenosti s pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví nebo se otevřeně označit za homosexuála, měli by pro vás být ostatní doma i v Církvi oporou a chovat se k vám laskavě a uctivě. Je zapotřebí, abychom byli všichni jeden s druhým trpěliví, zatímco se budeme snažit této situaci lépe porozumět.

Jakožto členové Církve máme všichni zodpovědnost vytvářet prostředí vyznačující se podporou a láskou vůči všem bratrům a sestrám. Díky tomuto podpůrnému prostředí je mnohem snazší žít podle evangelia a usilovat o Ducha, zatímco se potýkáme s jakýmkoli aspektem smrtelnosti.

Jak si mám o přitažlivosti k osobám stejného pohlaví promluvit s rodiči či s biskupem?

Pokud vám není nepříjemné promluvit si s některým z rodičů, jiných členů rodiny nebo s církevním vedoucím, zvažte možnost podělit se s nimi o své pocity. Pomozte jim pochopit, čím procházíte, aby vám mohli projevit lásku a podporu. Pokud nerozumějí tomu, co prožíváte, požádejte je, aby si přečetli články na těchto internetových stránkách. Možná nebude snadné tuto konverzaci zahájit, ale je důležité, abyste se pustili do dialogu. Buďte trpěliví s lidmi kolem sebe a pamatujte na to, že se všichni společně učíte tomu porozumět. Pokud ti, které máte rádi, mají potíže s tím, aby vás pochopili nebo podpořili, možná potřebují vaši pomoc. Chovejte se k rodičům a církevním vedoucím s toutéž laskavostí a úctou, kterou si přejete, aby oni projevovali vůči vám. Tyto stránky jsou určeny k tomu, aby každému pomohly lépe porozumět přitažlivosti k osobám stejného pohlaví z hlediska evangelia.

Pokud budu dostatečně věrný v evangeliu, zmizí tyto pocity přitažlivosti?

Intenzita pociťování přitažlivosti k osobám stejného pohlaví není známkou toho, do jaké míry jste věrní v evangeliu. Mnozí lidé se mnoho let modlí a snaží se být ze všech sil poslušní, ale přesto zjišťují, že je osoby stejného pohlaví stále přitahují. Míra intenzity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví je velmi rozmanitá a žádný ji nepociťuje stejně. Někteří pociťují přitažlivost k osobám obou pohlaví a jiní jsou přitahováni pouze osobami stejného pohlaví. U některých mohou pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví, nebo přinejmenším míra intenzity těchto pocitů, časem slábnout. V každém případě rodiče ani vedoucí nemají očekávat, že se tyto pocity přitažlivosti na základě nějakého úsilí změní, ani na tom nemají trvat.

Je možné, že intenzitu pocitů nemůžete ovládat; nicméně můžete se rozhodnout, jak budete reagovat. Když se budete ptát Pána, čemu se z této zkušenosti můžete naučit a jak se z toho může stát vaše silná stránka, budete moci soustředit svou víru na to, co ovládat můžete. Odevzdání svého života Bohu je důležitým projevem víry, který přináší velká požehnání nyní, a ještě větší požehnání ve světě, který přijde.

Změní někdy Církev svou nauku a bude schvalovat sňatky osob stejného pohlaví?

Nauka o manželství mezi mužem a ženou je ústředním bodem Božího plánu a základní naukou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a nezmění se:

„Církev potvrzuje, že manželství mezi mužem a ženou, jakožto nauková zásada založená na písmech, je nezbytné pro Stvořitelův plán pro věčný osud Jeho dětí.

Sexuální vztahy jsou přípustné pouze mezi mužem a ženou, kteří byli právoplatně a zákonně oddáni jako manžel a manželka. Jakékoli jiné sexuální vztahy, včetně těch mezi osobami stejného pohlaví, jsou hříšné a podkopávají božsky vytvořenou instituci rodiny. V souladu s tím Církev potvrzuje definici manželství jakožto právoplatného a zákonného svazku mezi mužem a ženou.“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.10.)